Leesvoer

Editie 4 2022 | Maandag 11 juli

HONKBAL WEEK

EDITOR-IN-CHIEF
Marco Stoovelaar

EINDREDACTIE
Sander Grasman

REDACTIE
Sander Grasman
Györgyike Horvath
Coen Stoovelaar
Marco Stoovelaar

VORMGEVING
Mick van der Nat

FOTOGRAFIE
Robert Bos
Renata Jansen
Janneke Louisa-van der Ploeg
David Mulder

WEBSITE
Dennis Duin

Het was weer een mooie honkbaldag!

Ja, het was best een lange dag met drie wedstrijden, maar er was ook veel te zien. Het was dan ook een mooie honkbaldag, met veel actie, leuke situaties, verrassingen, rake klappen, schitterende plays en fraaie vangballen. Kortom, het was weer smullen in het historische Pim Mulier Stadion.

Het begon allemaal met een overtuigende 9-0 shutout-winst van Team USA tegen Team Italië. De Amerikaanse ploeg had aan één inning genoeg om toe te slaan, want in de vierde slagbeurt passeerden acht spelers de thuisplaat! Even leek de eerste mercy-rule winst in zicht, maar uiteindelijk stokte het puntentotaal op negen.

In de middag was er een Koninkrijks-ontmoeting tussen Team Kingdom of the Netherlands en Team Curaçao. Een wedstrijd die voor velen wellicht eindigde met een verrassende 8-6 overwinning voor Curaçao, maar als we naar de stats kijken is die overwinning helemaal geen verrassing. Curaçao speelde, zeker vanaf de vierde inning, gewoon een prima wedstrijd en was ook aanvallend sterker met dertien tegen acht honkslagen. Er werd een 3-0 achterstand weggewerkt en in de zesde inning kwam de ommekeer via een 6-run rally.

‘s Avonds was er opnieuw een zeer aantrekkelijk duel. Dit keer tussen de honkbalgrootmachten Japan en Cuba. Het werd een thriller. Cuba stond na drie innings met 3-2 voor, maar in de zesde inning sloeg Japan met twee punten toe.

Drie heerlijke, aantrekkelijke wedstrijden op de derde speeldag. In de uitgebreide wedstrijdverslagen komt u alle details tegen van de eerste speeldag van deze ‘Week’ met drie wedstrijden.

Zo komen we aan op maandag 11 juli, de vierde speeldag van de dertigste Honkbal Week Haarlem. Ook nu staan er weer twee prima ontmoetingen op de agenda. In de middag (15.30 uur) Italië tegen Curaçao en in de avond (19.30 uur) USA tegen Cuba.

Gisteravond was het wederom best fris, maar vanaf vandaag zou het toch echt weer wat warmer moet worden, aldus de weerexperts. Daar hopen we natuurlijk op, zodat we weer samen met een aangenaam temperatuurtje kunnen genieten van tophonkbal. Dat ziet u in elk geval!

Ga er maar weer lekker voor zitten!

Tot morgen!

Foto: Robert Bos

Team USA profiteert maximaal van fouten Italië

Drieëneenhalve inning ging het duel tussen de VS en Italië gelijk op, maar in één inning werd de wedstrijd volledig beslist. De Amerikanen kregen hun knuppels hard tegen de bal en de Europese ploeg verwerkten die klappen verr van naar behoren.

In de eerste drie innings waren de beste kansen nog voor de Italianen. Zowel in hun eerste als hun derde slagbeurt strandde er honklopers in scoringspositie. De Amerikanen zetten daar slechts een schamel honkslagje tegenover.

In de tweede helft van de vierde inning kantelde de wedstrijd echter volledig.Wyatt Langford en Jacob Gonzalez startten de inning beiden met een honkslag en daarmee was de Amerikaanse rally gestart. Met een vrije loop voor Dylan Crews liepen de honken vervolgens vol. Met een double richting het linksveld sloeg de catcher de eerste twee man binnen, waarna door knullig veldwerk Crews en Teel zelf ook nog de thuisplaat konden passeren.

Daar eindigde het leed voor Italië nog niet. Yohandy Morales sloeg diezelfde inning namelijk nog een bal het veld uit, waarna de tweede helft van de rally opgestart werd.

De harde tikken bleven elkaar opvolgen. Invaller Jack Payton sloeg een tweehonkslag en Enrique Bradfield deed het nog net iets beter met een triple - waarop niet alleen Payton, maar ook Tre Morgan die een vrije loop had afgedwongen - konden binnenkomen. Bradfield zelf kon vervolgens het achtste punt van de inning aantekenen na een verre opofferingsslag van Langford, de man met wie het allemaal begon deze inning.

Italië kreeg in het restant van de wedstrijd nog wel kansen om iets terug te doen. In de zesde innings vulden ze met slechts één uit de honken, maar ook nu bleef de teller op nul staan. Een spaarzaam lichtpuntje voor de Azzurri was het inbrengen van de 16-jarige reliever Diego Gergolet.

Op het gooien van de jongeling kwam nog wel het negende punt van Amerika binnen - Bradfield zette een extra uitroepteken achter zijn sterke optreden met een tweehonkslag waarop invaller Jacob Wilson kon scoren -, maar verder bleef de schade beperkt en eindigde hij de inning met drie slag voor Langford.

Vervolgens gooide zijn Amerikaanse collega Zach Agnos de inmiddels al lang en breed gespeelde wedstrijd definitief in het slot. Italië was zelfs geen run voor de eer gegund.

Italië mag maandag proberen de kater weg te spoelen als zij het in de middagwedstrijd opnemen tegen Curaçao en later die dag komt ook Team USA weer in actie. Zij kruisen dan de degens met de Cubaanse ploeg. (SG)

Foto: Robert Bos

Foto: Brian de Groot

Curaçao wint broederstrijd dankzij indrukwekkende comeback

Vijf innings lang leek er geen vuiltje aan de lucht voor de Nederlandse ploeg, maar daarna was het vrijwel alleen nog Curaçao dat de klok sloeg. De werpers van Oranje kregen geen vat op de Curaçaose slagploeg, die in totaal maar liefst 13 honkslagen en 8 runs produceerden.

Bondscoach Hainley Statia van Curaçao stuurde Chris Koeiman als startend werper naar de heuvel, maar zal achteraf vooral diens vervanger Temesh Lourens dankbaar zijn voor de zege. Lourens stelde namelijk enigszins orde op zaken nadat Koeiman geen van de eerste zes Nederlandse slagmannen uit wist te krijgen.

Na honkslagen van Roger Bernadina, Denzel Richardson, Juremi Profar en Sicnarf Loopstok en vrije lopen voor Sharlon Schoop en Dwayne Kemp stond het al 2-0 voor Team Kingdom of the Netherlands voordat er ook maar één man gesneuveld was.

In de derde inning voegde Oranje daar nog een puntje aan toe, toen Kemp met een tweehonkslag Profar over de thuisplaat sloeg. Vanaf dat moment zouden de kansen echter volledig keren. De Curaçaose slagploeg liet zien wat het in huis had en de honkslagen volgden elkaar in rap tempo op. In de zesde inning stokte de teller pas bij zes runs.

Sherman Lacrus startte de rally met een honkslag en hij werd gevolgd door een double van Rayshelon Carolina. Darren Seferina leek vervolgens de eerste nul te worden, maar zijn harde grondbal kon niet goed verwerkt worden door Sharlon Schoop, waardoor niet alleen Seferina save was, maar ook Lacrus kon scoren.

Hoewel Raywendley van Gurp daarna met drie slag naar de kant werd gestuurd, ging het daarna helemaal mis voor de thuisploeg. Voormalig Oranje-international Dudley Leonora sloeg met een honkslag Carolina binnen, waarna pinchhitter Johnny Gregorius Jr de beide ploegen op gelijke hoogte bracht met een single.

De gifbeker was nog niet leeg voor het Nederlands team en welke pitcher bondscoach Evert-Jan 't Hoen ook de heuvel opstuurde, de Curaçaoënaars wisten diens worpen te raken. Shairon Martis, die aanvankelijk nog sterk was begonnen, Juan Carlos Sulbaran en Kevin Kelly gaven allemaal meervoudige punten op. Shurendell Mujica was met twee RBI's verantwoordelijk voor een groot deel van de Curaçaose voorsprong.

De beide slagploegen waren vanaf dat moment overigens helemaal los en waar de punten dit toernooi vooralsnog spaarzaam bleven, waren ze nu nauwelijks bij te houden. Nederland deed in de zesde inning iets terug via Loopstok, maar een slagbeurt later was de marge zelfs tot vier gebracht door een tweehonkslag van Ortwin Pieternella waarop twee punten binnenkwamen.

In een sfeervol Pim Mulier Stadion deed de Nederlandse ploeg nog een uiterste poging om op gelijke hoogte te komen, maar de twee punten die zij scoorden in de slotinning waren niet voldoende.

Maandag speelt Curaçao haar derde duel als het om half vier uitkomt tegen Italië, terwijl Nederland een dagje rust heeft en het pas een dag later opneemt tegen Team USA. (SG)

Foto: Brian de Groot

Foto: Renata Jansen

Japan incasseert eerste punten maar verslaat Cuba alsnog

Japan is er ondanks een achterstand in geslaagd om hun ongeslagen te verdedigen. Dat deden zij in hun derde wedstrijd met een zege op Cuba, dat een dag eerder al verloor van Team Kingdom of the Netherlands.

De Japanse studenten incasseerden deze Honkbalweek nog geen enkel punt en de eerste twee innings leek het van hetzelfde laken een pak te gaan worden, maar in de derde inning doorbrak de Cubaanse slagploeg de greep die de Japanse pitchers op hun tegenstanders hebben.

Op dat moment keken de Cubanen al wel tegen een achterstand aan. Kyuto Ueda, die debuteerde op deze Honkbalweek, begon de tweede inning met een tweehonkslag en kon vervolgens makkelijk binnenkomen op een grondbal en een verre vang.

De gezette tweede honkman Carlos Benitez begon in die bewuste derde inning de Cubaanse rally door een vrije loop af te dwingen, maar hij zou uiteindelijk sneuvelen op het derde honk door velderskeus, maar het was uitstel van executie voor de Japanners, want eerst sloeg Leonel Moa met een tweehonkslag teamgenoot Ivan Prieto binnen, één slagman later kwam hij samen met Alexquemer Sanchez over de thuisplaat.

In de gelijkmakende Japanse slagbeurt profiteerde aangewezen slagman Kota Yazawa optimaal van wat onachtzaamheid in de defensie van Cuba, die met schijn van werper Yuen Socarras en een foute aangooi op een steelpoging van de Japanner, de honkloper eigenhandig over de thuisplaat hielpen.

In de zesde inning waren het weer Cubaanse slordigheden die de Japanners aan een goede uitgangspositie hielpen. Weer kregen zij namelijk een honk cadeau vanwege balk, al was deze enigszins discutabel. Een wilde worp, twee onopzettelijke en één onopzettelijke vier wijd later stonden de Japanner weer aan de leiding. Die voorsprong kwam in de laatste slagbeurt niet meer in gevaar op het gooien van closer Tatsuya Hashimoto.

Cuba komt maandag alweer in actie, dan sluiten zij de dag af om 19:30 tegen de Amerikaanse ploeg, terwijl Japan een dagje toe mag kijken bij de concurrentie en op dinsdag weer aantreedt tegen Italië. (SG)

Foto: Renata Jansen

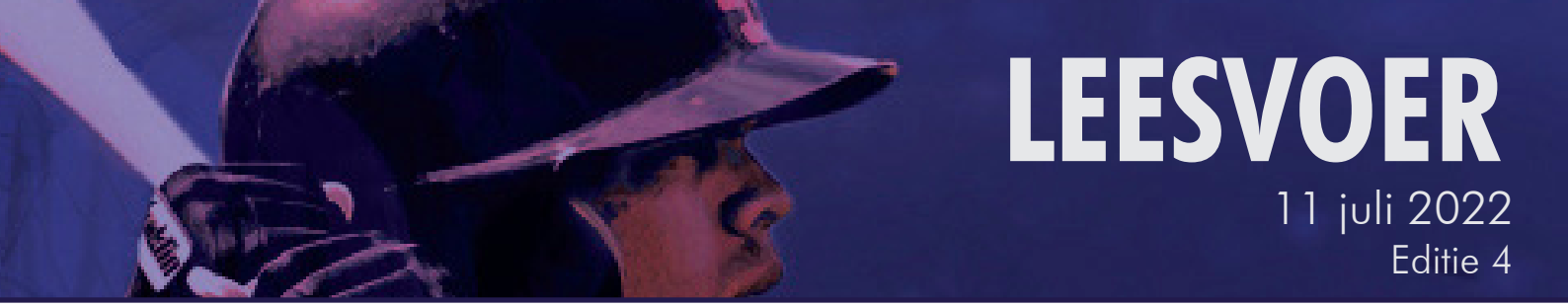

LEESVOER
11 juli 2022
Editie 4

Een wedstrijd zonder umpires is onmogelijk

We hebben ze in het eerste nummer van Leesvoer al genoemd en u ziet ze elke dag aan het werk, de umpires. Okay, we noemen ze nog een keer in alfabetische volgorde: John Beltman, Jeffrey Bentsnijder, Niek Elshof, Edwin Louisa, Aad Otsen en Roy van de Wateringen. En natuurlijk onze buitenlandse gasten Marek Vicar en Marco Taurelli.

Zoals de kop al zegt, een wedstrijd zonder umpires is simpelweg niet mogelijk. Tijdens de Honkbal Week Haarlem heeft elke wedstrijd vier umpires. Als we eens een duikje in de historie nemen, laten we zeggen, jaren zestig, zeventig, tachtig, dan was dat een illuster en kleurrijk gezelschap. Met gerenommeerde umpires, zoals Teun van den Berg, Cor Blitterswijk, Hans Corpeleijn, Piet van Deenen, Co Hetem, Bert Lauer, Jan Pauwels, Henk Ronnenbergh, Henk de Ruiter, Hans Schotel, André Schrijber, Piet Schijvenaar, Bert Staller, Evert van Tuyl en Aart Wedemeijer.

Gerard Voogd

Mannen die er helaas allemaal niet meer zijn, maar die we ons altijd zullen blijven herinneren. Niet alleen om hun bijdrage aan de Honkbal Week, maar ook om de persoon die ze waren.

Kleurrijke personen, maar ook persoonlijkheden op het veld, want het waren stuk voor stuk top-scheidsrechters. Het was simpel, voor hen was het uit is uit en in is in, geen gezeur. Ze hadden weinig problemen tijdens hun wedstrijden en losten het één en ander vaak met humor op. Hun standpunt was altijd dat een scheidsrechter die niet opvalt het goed heeft gedaan. Cor Blitterswijk en Bert Lauer waren ook lid van de strafcommissie en keken wel eens op als ze een strafformulier binnen kregen. “Hadden ze dat dan niet op het veld kunnen regelen”, was hun mening. Ook vonden ze dat het vaak aan de houding van een coach lag hoe een speler kon reageren op een scheidsrechterlijke beslissing.

Tijdens hun deelname aan de Honkbal Weken hebben ze altijd enorm veel plezier gehad en konden ze met smaak hun anekdotes vertellen. Een aantal Honkbal Weken was een groot deel van deze umpires te gast bij één van de wedstrijden en de schrijver van dit artikel sprak toen met verschillende van deze umpires in hart en nieren. Bijna allemaal zeiden ze dat ze in het begin toch wel even moesten wennen aan het niveau.

Hans Schotel vertelde bijvoorbeeld over de eerste Haarlemse Honkbal Week in 1961: “We hadden nog nooit een dergelijke ervaring gehad, enorm goed honkbal en spel waar we niet gewend aan waren.” Tegenwoordig zijn de umpires tijdens toernooien de hele dag met de wedstrijden bezig en verblijven in hotels, maar tijdens de eerste toernooien werkten de meeste scheidsrechters overdag en verbleven dus ook gewoon thuis. Dat gold ook voor Hans Schotel. Die haastte zich op een dag vanuit zijn kantoor in Amsterdam richting Haarlem voor zijn wedstrijd. Hij had duidelijk iets te snel zijn tas ingepakt, want aangekomen op het veld bleek dat hij zijn broek was vergeten. Zijn eigen broek aanhouden kon niet, want de scheidsrechters moesten toen in het zwart gekleed gaan. Dus leende Schotel toen maar een uniformbroek van collega Piet van Deenen en zo is hij het veld opgegaan.

Jan Pauwels had een heel andere ervaring tijdens zijn Honkbal Week in 1980. Pauwels was een paar weken eerder tijdens een competitiewedstrijd geraakt door een foutbal, had daarbij zijn kaak gebroken en was nog herstellende. Op de eerste speeldag van het toernooi werd een metalen plaat uit zijn kaak gehaald, maar de volgende stond hij op het veld, nota bene op zijn verjaardag.

Wel stond Jan tijdens het toernooi alleen maar bij de honken, omdat het dragen van een masker niet mogelijk was. Pauwels noemde dat lekker rustig. Maar de Haarlemmer kan ook door iets anders wat rustiger zijn geworden. Tussen de innings door kregen de scheidsrechters regelmatig wat te drinken. “Iedereen kreeg cola”, vertelde Pauwels een paar jaar geleden. “Maar bij mij hadden die schurken er cognac in gedaan en dat deden ze elke keer.” Overigens zijn er nooit klachten geweest over de beslissingen van Pauwels tijdens die bewuste Honkbal Week.

Een andere kleurrijke scheidsrechter was natuurlijk Piet Schijvenaar. Tijdens zijn eerste Honkbal Week in 1963 stond hij achter de plaat in een wedstrijd tussen Nederland en de Sullivans uit Amerika. De middagwedstrijd was na zes innings gestaakt vanwege regen en ook bij het begin van de avondwedstrijd miezerde het behoorlijk. Maar het stadion was volledig uitverkocht en dus werd er gewoon begonnen. Na drie of vier innings regende het echter zo erg dat spelen eigenlijk niet meer mogelijk was. Schijvenaar nam zich toen voor dat hij door zou gaan tot de vijfde inning, omdat de wedstrijd dan geldig zou zijn, en daarna kon hij stoppen. En na de vijfde inning stopte hij het duel ook daadwerkelijk, maar dat had hij beter niet kunnen doen.

Ondanks het slechte weer was het publiek gewoon blijven zitten en toen de wedstrijd werd gestopt, gingen de toeschouwers flink tekeer en uitten hun onvrede over de beslissing. Schijvenaar kreeg een stevig fluitconcert over zich heen. Schijvenaar keek als volgt terug op dat moment: “In de kleedkamer had ik binnen een paar minuten bijna het hele organisatiecomité op mijn dak onder leiding van voorzitter Gerard Voogd. Die vroegen me waar ik mee bezig was en hoe ik het in mijn hoofd haalde om te stoppen. Toen antwoordde ik: “Nou, ik ga er gewoon met stoppen, omdat het onverantwoord is om verder te spelen.”

Voogd antwoordde dat er niemand van het publiek wegging en gewoon bleef zitten. Hij wilde dat er verder werd gespeeld. “Okay”, zei ik toen, “maar dan wel op jullie verantwoordelijkheid.” En dus keerden we terug. Toen we weer het veld opkwamen leek het wel of de koning binnenkwam. Ik kreeg een staande ovatie, was de held van de dag.” Uiteindelijk kon er na 6 1/2 inning echt niet meer verder worden gespeeld en werd de wedstrijd alsnog gestaakt. Sullivans won met 2-1.

Piet Schijvenaar stond bekend om verschillende memorabele momenten. Ook in competitiewedstrijden. Zoals bijvoorbeeld tijdens een wedstrijd tussen EHS en HHC in de hoogste afdeling ergens in de jaren vijftig. Internationals Gé Hoogenbos en Martin Jole speelden toen voor HHC. Het was een lange wedstrijd die zeker 3 1/2 uur duurde. Op een gegeven moment kwamen Hoogenbos en Jole naar Schijvenaar. Zij vonden dat de wedstrijd te lang duurde en vroegen Schijvenaar om ermee te stoppen, omdat ze kaartjes hadden voor de bioscoop. Het antwoord was karakteristiek voor Schijvenaar. “Koppen dicht en verder spelen”, aldus de umpire. (MS)

Piet Schijvenaar

Rookies

Chris Stuart werd geboren op 3 april 2002 in Amsterdam. Op zesjarige leeftijd begon hij met beeball, maar al na een jaar hield hij hier mee op. Hij had er geen plezier in. Een jaar later echter kroop het bloed al weer waar het niet gaan kon en deed hij mee aan een aantal pupillentrainingen. Gestimuleerd door zijn 'ome Loek' (Loevendie) begon daar eigenlijk Chris' honkbalcarrière.

Hij werd gescout door Diamonds, een Amsterdamse baseball academy, en daar speelde hij vier jaar. Ook nam hij deel aan het talent team NL in zijn geboorteplaats. Na een jaar gespeeld te hebben in de overgangsklasse, werd hij overgeheveld naar de selectie van L&D, maar daar kreeg hij welgeteld één slagbeurt.

In 2020 was hij op weg naar HCAW, maar door Corona heeft hij daar eigenlijk nooit officieel gespeeld. Voor hij ook maar één wedstrijd voor die vereniging kon spelen, werd hij namelijk gescout werd door het Amerikaanse collegeteam de San Jacinto Gators. Daar werd hij in zijn eerste jaar uitgeroepen tot Conference Pitcher of the Year.

Nu breken er spannende tijden aan voor onze lefty pitcher. In principe gaat hij over een maandje naar de University of Texas, maar misschien wordt hij voor die tijd wel gedraft. Een mooi luxeprobleem om te hebben, maar ook wel spannend. De Honkbalweek Haarlem vindt Chris een geweldig evenement en hij vindt het dan ook fantastisch om juist nu geselecteerd te zijn. De kaartjes van vier jaar geleden heeft hij nog.

Chris hoopt juist deze week zijn debuut te mogen maken en wij wensen hem daarbij veel succes!

20 juli 2016
Nr. 6

DE TOEKOMST

Zo nu en dan loop je wel eens iemand tegen het lijf over wie je wat meer wilt weten. Afgelopen zondag zagen we ineens een bekende door de poorten van het Pim Mulier binnenwandelen: Diamonds-speler Christ Stuart. We waren nieuwsgierig hoe een speler van de honkbaltalentenacademie zijn leven leidt, dus rookie-reporter Marisa Rikkelman werd het veld ingestuurd om wat meer te weten te komen over Chris. Zowel voor Marisa als Chris geldt tenslotte: de jeugd heeft de toekomst.

VERTEL: WIE BEN JE, HOE OUD BEN JE, WAT DOE JE ZOAL?
Ik ben Chris Stuart. Ik ben 14 jaar oud en ga komend jaar naar 3-havo op het Calandlyceum in Amsterdam. Ik speel nu 6 jaar honkbal.

BIJ WELK TEAM SPEEL JE?
Ik speel nu twee seizoenen bij de Diamonds. Daarvoor speelde ik bij Pirates. Bij Diamonds moet ik vier keer in de week trainen en daarnaast spelen we in het weekend twee wedstrijden.

WELKE POSITIE SPEEL JE?
Pitcher, eerste honkman en outfield. Al vind ik pitchen en het outfield het leukst om te doen. Gelukkig word ik dan ook het meest in het outfield opgesteld.

JIJ SPEELT DUS AL 6 JAAR HONKBAL. HOE IS JOUW CARRIÈRE VAN START GEGAAN?
Ik ben gaan honkballen door mijn zus. Zij heeft altijd softbal gespeeld en ik was vaak aanwezig bij de wedstrijden. Hierdoor ben ik van het spelletje gaan houden en zelf gaan honkballen. Ik heb eerst 2e klasse gespeeld met de pupillen 5, toen 2e klasse met pupillen 6. Daarna 1ste klasse met de pupillen 1 en 2 en nu dus al twee seizoenen bij de Diamonds.

KAN JE JE SCHOOL WEL GOED COMBINEREN MET JE TOPSPORT, ALS JE ZO VAAK OP HET VELD MOET STAAN?
Ja, dat kan ik eigenlijk heel goed combineren. Ik zit in een LOOT-klas (Landelijke Organisatie Onderwijs en Topsport, red.), met alleen maar andere topsportleerlingen. Onze docenten werken goed mee als het op lessen, huiswerk en toetsen aankomt. Ik heb (Leesvoer's eindredacteur) Jasper Roos voor Nederlands. Volgend jaar is hij ook mijn mentor.

Eén lesdag bestaat voor ons uit vier lesuren. Dan mag ik het zesde lesuur weg, dat is om 14:00 uur, zodat ik om 15:00 uur op het veld kan staan om te trainen. Dit is prima geregeld. Ik kan ook makkelijker vrij krijgen van school wanneer ik honkbalverplichtingen heb en als ik tijdens mijn afwezigheid toetsen misloop, kan ik deze in overleg op andere momenten inhalen.

WAT DENK JIJ DAT ER VOOR JOU NA DE DIAMONDS GAAT KOMEN?
Ik hoop volgend jaar in het Nederlands team te zitten, Triple-A. Ik wil ook toewerken naar een carrière in Amerika. Ik ga mijn best doen om door middel van een scholarship in Amerika te kunnen spelen en studeren en zo hopelijk door te groeien tot de Majors.

WAT IS JOUW FAVORIETE CLUB EN SPELER?
Ik heb niet echt een favoriete speler, maar ik heb wel twee favoriete clubs uit dezelfde stad. Dat zijn de Dodgers en de Angels, allebei uit Los Angeles.

TOT SLOT: WAT HEEFT JE EIGENLIJK NAAR DE HONKBALWEEK HAARLEM GEBRACHT?
Mijn zus (Rhowan Stuart, red.) was samen met haar team geluldigd. Zij met het Oranje Softbal Onder 22 ongeslagen Europees Kampioen geworden op het EK Tsjechië. Mijn zus speelde in zes van de t wedstrijden. (MR)

Chris Stuart was al in 2016 te gast in Leesvoer.

En dan nu onze rookie umpire John Beltman

Op 10 augustus 1965 zag John Beltman het levenslicht in Nijverdal. Ja, u leest het goed. Deze rookie is bijna 57 jaar! Ach 'age is just a number' zeggen ze toch?

John is al bijna dertig jaar scheidsrechter. Hij beleefde zijn debuut in de hoofdklasse in 1993 op het Amersfoortse Dorrestein van het toenmalige Smit & Dorlas Quick. Een jaar later stond hij voor het eerst achter de plaat, ditmaal bij De Spartaan.

Als kind heeft hij op rayonniveau gehonkbald. Jesse Maduro zette zich in om de honkbalsport populair te maken in het oosten van het land door rond te rijden door de regio en aan iedereen die het wilde liet hij filmpjes zien over honkbal. Daar werd de jeugd zo enthousiast van, dat er op verschillende plekken verenigingen opgericht werden. Die bestaan helaas nu bijna niet meer.

In zijn jeugd bezocht John twee keer de Haarlemse Honkbalweek en in 1986 was hij hier bezoeker op het WK. Nadat hij vader was geworden en ook zijn werk steeds meer tijd opslurpte, stopte John een poosje als scheidsrechter, maar in 2001 begon hij weer. Zo kon het, dat hij in 2005 op het WK in Nederland actief was.

Het lukte John niet om elke week minimaal drie keer te komen opdraven, maar afgelopen seizoen lukte dat Johan wel en het leverde hem een plekje in een crew van de play offs op. Nu is hij dus scheidsrechter op de honkbalweek en hij vindt het hartstikke leuk, vooral om zo een week op te trekken met gelijkgestemden, te discussiëren over regeltjes, gecombineerd met ontspanning en gezelligheid.

Wij wensen John veel plezier de rest van de week! (GH)

Foto: Renata Jansen

Beeballertjes ontmoeten Nederlands team

Wat was het een groot feest gisterenmiddag, de Beeballertjes van Flying Petrols, Thamen en, Houten Dragons hadden een echte meet-and-greet met ons Koninkrijksteam. Bij aankomst van het team op het DSS-veld begonnen ze spontaan te juichen en te klappen voor de mannen.

De shirts en caps werden voorzien van handtekeningen en er werden volop foto's gemaakt. Natuurlijk was de mascotte "Bee" er ook bij en ook daar gingen gretig mee op de foto. Als kers op de taart mochten de jongens en meisjes met de spelers het veld op voor de wedstrijd. Zoals het hoort gingen de caps keurig af bij de volksliederen.

Het was een groot feest!

Foto: Janneke Louisa

HIT & RUN

Voor aanvang van de wedstrijd tussen Curaçao en het Team Kingdom of the Netherlands was er weer een speciale gast die de ceremoniële eerste bal gooide. Dit keer was het Alexandra van Huffelen, onze Staatssecretaris voor Koninkrijksrelaties, die een prima slagbal gooide.

* * * *

Soms gaat er wel eens wat mis bij de opmaak van het Leesvoer. Zo stond er in Leesvoer 3 een kop die er helemaal niet had moeten staan. Boven het verhaal over Kitty van Gilst stond als kop 'Lang verhaal Marco'. Dat is de aanduiding die intern gebruikt wordt in de inhoud voor de redactie, waarmee precies wordt bedoeld wat de tekst zegt, een lang verhaal van Marco.

De correcte kop had moeten zijn: Kitty van Gilst: ,,Het blijft ontzettend leuk om te doen''. Maar ja, het zijn soms lange dagen en korte nachten voor de Leesvoer-groep. Ach ja, het hoort er allemaal bij. Maar tot nu toe heeft de redactie alleen maar complimenten voor onze rookie lay-out/opmaak-artiest Mick. Top!

* * * *

Voor aanvang van de eerste wedstrijd gistermiddag was er een huldigingsmoment. Umpire Roy van de Wateringen kreeg toen het Bondsonderscheidingsteken opgespeld door KNBSB-bestuurslid Remko de Bie. Half mei leidde Roy zijn 500e competitiewedstrijd in de hoofdklasse als scheidsrechter. Roy is sinds 2001 actief in de hoofdklasse en maakt sinds 2007 deel uit van de vaste groep umpires. Dat betekent dat hij nu dus bezig is aan zijn 21e seizoen in de hoogste afdeling. Van de Wateringen is sinds 2009 internationaal scheidsrechter en nam in die functie deel aan onder meer het Wereldkampioenschap Vrouwen Honkbal (2014), het WK Under-15 Honkbal (2018) en het EK Honkbal (2012). Ook was hij actief op drie Honkbal Weken Haarlem en vier World Port Tournaments. Roy heeft het scheidsrechteren niet van een vreemde, want vader Co was jarenlang (internationaal) softbal-umpire en is ook nog een aantal jaar commissioner van de softbal-umpires geweest.

* * * *

Als het goed is staat de Italiaanse ploeg vanaf vandaag onder leiding van manager Mike Piazza, die vanmorgen terugkeerde uit de States. Daar was hij zaterdagavond bij New York Mets aanwezig bij de bijzondere huldiging van oud-speler Keith Hernandez van wie het rugnummer (17) werd 'retired'.

Piazza speelde als catcher zestien seizoenen in de Major League voor de Los Angeles Dodgers, Florida Marlins, New York Mets, San Diego Padres en Oakland Athletics. Hij was in 1993 de National League Rookie of the Year en twaalf keer nam hij deel aan een All-Star Game. In 2016 werd Piazza opgenomen in de Baseball Hall of Fame. Kortom, u kunt vandaag een echte Major League-topper in actie zien. Niet als speler, maar nu dus wel als manager.

* * * *

Carlos Santana op de heuvel in deze Honkbal Week Haarlem? Ja hoor, inderdaad, gisteravond beklom Carlos Santana inderdaad de veldverhoging voor Cuba in het duel tegen Japan.
Eh, nee, het was inderdaad niet de legendarische in Mexico geboren Amerikaanse gitarist, die sinds de jaren zestig wereldwijd beroemd is met zijn band Santana.

Iedereen kent de muziek van Santana. Zoek maar eens op. De 74-jarige Santana treedt nog altijd op, maar vorige week dinsdag werd hij onwel tijdens een optreden in Michigan als gevolg van warmte en uitdroging. Sindsdien verblijft de artiest uit voorzorg in een ziekenhuis.

* * * *

Curaçao won gistermiddag met 8-6 van de Nederlandse ploeg en dat is al hun tweede overwinning op rij op de grote broer. Sinds oktober 2010 is Curaçao een land binnen het Koninkrijk der Nederlanden en sinds die datum speelden Nederland en Curaçao zeven wedstrijden tegen elkaar, inclusief gisteravond, waarvan de Antillianen er in totaal drie wonnen.

Hun andere twee zeges kwamen allebei op een World Port Tournament, eerst in 2013 en de tweede volgde in 2019. Opvallend genoeg kwam Dudley Leonora in dat laatste duel nog uit voor Oranje, terwijl hij gisteren een belangrijke rol speelde in de overwinning van Curaçao. Pitcher Kevin Kelly maakte dan weer de stap in tegenovergestelde richting. Hij gooide in 2013 voor het team van Curaçao, maar staat al weer enige jaren op de heuvel voor de Nederlandse ploeg.

Hij was in 2019 - net als gisteren - een van de Nederlandse werpers. Destijds speelde ook Roelie Henrique in het Nederlands Team. Tijdens deze Honkbal Week zorgt Roelie voor entertainment-momenten tussen de innings door.

Wat gebeurde er nog meer vandaag?

Honkbal (en softbal natuurlijk ook) gaat hand in hand met tradities, geschiedenis, statistieken en feitjes. Daarom dit jaar dagelijks in het Leesvoer een opsomming van feitjes en gebeurtenissen elders in de wereld door de jaren heen. Want er is natuurlijk meer dan honkbal. Een aantal Honkbal Weken geleden stond er een dergelijke rubriek in het Leesvoer en die werd toen gretig en enthousiast gelezen. Dus in deze dertigste editie een comeback van...Wat gebeurde er nog meer vandaag? (MS)

Wat gebeurde er in de wereld op 11 juli?

Temperatuur

De hoogste temperatuur die er in Nederland werd gemeten op 11 juli was 34,8 en dat was in 1923.
De laagste temperatuur dateert van een jaar eerder, 1922, toen het 6,4 graden was.

Gebeurtenissen

1302 - Tijdens de Slag bij Kortrijk zijn er gevechten tussen legers van het Graafschap Vlaanderen en Frankrijk, deze strijd wordt bekend als de Guldensporenslag.
1855 - Haarlemmermeer wordt officieel een gemeente.
1895 - De Franse broers en filmpioniers Auguste en Louis Lumière vertonen voor het eerst een film.
1919 - Er wordt een wet opgesteld waarin de achturige werkdag en een vrije zondag in Nederland worden vastgelegd.
1925 - In Assen wordt de eerste TT gereden op het circuit van Rolde-Borger-Schoonloo.
1975 - In Xi'an ontdekken Chinese archeologen het terracottaleger, een begraafplaats met 6000 kleien beelden uit 221 v. Chr.
1979 - Het Amerikaanse ruimtestation Skylab keert terug op aarde.

Wie zijn er geboren op 11 juli?

1274 - Robert the Bruce, als Robert I koning van Schotland in 1306-1329
1657 - Koning Fredrik I van Pruisen
1767 - John Quincy Adams, de latere zesde President van de Verenigde Staten
1898 - Herman de Man, Nederlands schrijver (onder meer 'Het Wassende Water')
1916 - Reg Varney, Brits comedy-acteur (bekend als Stan Butler in 'On the Buses')
1920 - Yul Brynner, Amerikaans acteur (onder meer 'The King and I', 'The Ten Commandments', 'The Magnificent Seven', 'Westworld')
1927 - Herman Stok, Nederlands radio-dj en TV-presentator
1932 - Marjan Berk, Nederlands actrice en schrijfster
1932 - Hans van Maanen, Nederlands choreograaf
1937 - Dolf de Vries, Nederlands acteur
1939 - Seth Gaaikema, Nederlands cabaretier en tekstschrijver
1949 - Robert Paul, Nederlands cabaretier
1953 - Govert de Roos, Nederlands fotograaf
1953 - Leon Spinks, Amerikaans bokser
1955 - Jeroen van Merwijk, Nederlands cabaretier
1961 - Robèrt van Beckhoven, Nederlands patissier, jurylid 'Heel Holland Bakt'
1976 - Lil' Kim, Amerikaans rapper

Wie zijn er overleden op 11 juli?

1937 - George Gershwin, Amerikaans componist, tekstschrijver
1989 - Sir Laurence Olivier, Brits acteur, toneelspeler, regisseur
2001 - Herman Brood, Nederlands zanger
2007 - Lady Bird Johnson, voormalig Amerikaanse First Lady, echtgenote van President Lyndon B. Johnson
2012 - Rutger Kopland, Nederlands schrijver en dichter
2021 - Sandra Timmerman, Nederlands zangeres, dochter van zangduo Gert & Hermien

Honkbal

1914 - Babe Ruth maakt zijn Major League-debuut in het team van de Boston Red Sox. Hij krijgt drie slag in zijn eerste slagbeurt, maar hij is wel de winnende werper, want Boston wint met 4-3 van de Cleveland Naps.

1962 - De broers Hank en Tommie Aaron slaan beiden in dezelfde inning een homerun voor de Atlanta Braves. Zij komen tot deze prestatie in de negende inning en de klap van Hank is een grand slam. De laatste keer daarvoor dat twee broers in dezelfde inning een homerun slaan was in 1938.

1985 - Nolan Ryan wordt de eerste werper met 4.000 strikeouts. Hij bereikt de mijlpaal als werper van de Houston Astros tegen de New York Mets.